

ske i det lovforslag, som eventuelt skal fremsættes efterfølgende.

Ærindet med forslaget er vi som sagt enige i, og vi håber og tror også, at når Retsvæsenkommissionens betænkning kommer, vil en af anbefalingerne i den være, at der skal bygges en ny, lukket anstalt i Nuuk, så vi kan få løst de problemer, beslutningsforslaget omhandler.

I mellemtiden mener jeg, at vi kan gøre noget på det korte sigt. Vi kan bl.a., som fru Lissa Mathiasen foreslog for lidt siden, sikre, at grønlandske indsatte lige så vel som danske får mulighed for at få genoptaget deres sag hvert femte år, og vi kan ikke mindst, som jeg var inde på tidligere i mine korte bemærkninger til justitsministeren, forbedre den behandlingsindsats, der sker i Hestvedvester over for de grønlandske indsatte.

I den forbindelse vil jeg godt takke både den nordatlantiske gruppe og andre, som har bidraget til det dokumentationsmateriale, som er fremlagt fra gruppens side i forbindelse med fremsættelsen af beslutningsforslaget. I det materiale finder i hvert fald jeg selv tilstrækkelig dokumentation for, at behandlingsmulighederne ikke er gode nok, sådan som de er i dag, og at der i høj grad er brug for at sætte ind med forbedret sproghjælp og misbrugsbehandling. Det mener jeg vi må tage fat på i forbindelse med udvalgsarbejdet for dog at opnå nogle konkrete resultater på området.

Kl. 13.30

Ministeren nævnte i sin svartale, at regeringen lagde meget vægt på ikke at presse – det tror jeg var det udtryk, ministeren brugte – grønlandske politikere i denne her sammenhæng, og det synes jeg sådan set er et godt synspunkt at have i sager, der vedrører Grønland.

Men man må på den anden side konstatere, at i dag har vi det modsatte, kan man godt sige, vi har et pres fra i hvert fald to grønlandske politikere i den nordatlantiske gruppe, der ønsker at sætte fokus på denne her sag.

Men jeg er alligevel enig med ministeren så langt, som at jeg har svært ved at forestille mig, at Folketinget lovgiver om et sådant anliggende her, uden at både Landsting og landsstyre har været inde over sagen. Det følger god skik og praksis, at det er på den måde, vi arbejder med slige sager her i Folketinget, og af den grund vil det også være svært at vedtage det her beslutningsforslag her og nu som følge af, at den normale procedure, uanset at det er et beslutningsforslag, ikke har været fulgt.

Men som sagt: Der er fuld tilslutning til den principielle målsætning i beslutningsforslaget, som vi håber kan realiseres, når Retsvæsenkommissionens betænkning bliver offentliggjort og vi ser anbefalingerne i den.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Kuupik Kleist som privatist.

Kuupik Kleist (IA):

Selv dødsdømte ved jo, at der er en ende, og folk, der er dømt på livstid, ved i hvert fald, at de skal sidde der for livstid. Folk, der er dømt til ubestemt tid, sidder i en anden og ulige langt mere ubehagelig situation.

Beslutningsforslaget, som vi diskuterer, sigter på at få sat en stopper for den deportation, der er af grønlandske kriminelle til ophold i lukkede anstalter i Danmark.

Jeg vil gerne understrege, at det helt centrale i forslaget er elementet omkring den ubestemte tid og ikke, som man måske kunne få indtryk af fra nogle af talerne her i dag, at de i morgen skulle smides ud af de danske anstalter eller fængsler og sættes fri på gaden i Nuuk og i Angmagssalik. Det er overhovedet ikke det, det drejer sig om. Det er et principielt spørgsmål om at afskaffe det element, der hedder ubestemt tid.

Jeg har tidligere også offentligt sammenlignet situationen med, at vi har vores eget lille Guantánamo her i Danmark. Jeg synes, at det er fair at sammenligne de grønlandske indsattes situation med Guantánamofangernes situation på Cuba, en sag, som jo for øvrigt har nydt meget stor opmærksomhed, for der sidder én dansk statsborger på den base i Guantánamo.

Vi plejer også at sige, at et samfund kendes på, hvordan det behandler sine afvigere, og det prædikat må vel i denne her sammenhæng sættes på både det danske og det grønlandske samfund. Men der er jo en grund til, at vi diskuterer sagen her i Folketingssalen i dag. Det er jo, fordi justitsvæsenet stadig væk er dansk ansvarsmåderåd, og lovgivningen er folketingslovgivning, og det er derfor, vi diskuterer sagen her i dag.

Vi mener principielt, at der bør rettes op på de forhold, først og fremmest de forhold, der er i strid med de grundlæggende menneskerettigheder. Det er blevet påpeget mange gange over for skiftende danske regeringer, at situationen er uholdbar.

Amnesty International, som jo holder øje med slige forhold på verdensplan, bruger det udtryk, at de grønlandske indsattes situation er at beteg-